

Adómentesség igazolása nincs szabályozva Mecsek Gabona kivonat

közösségi termékértékesítés

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2012. szeptember 6. (*)

„Héa – 2006/112/EK irányelv – A 138. cikk (1) bekezdése – Az olyan Közösségen belüli ügylet adómentességének feltételei, amelyet a vevő azon kötelezettsége jellemez, hogy biztosítsa azon termék elszállítását, amellyel a felrakódás pillanatától tulajdonosként rendelkezik – Az eladó annak bizonyítására vonatkozó kötelezettsége, hogy a termék ténylegesen elhagyta a termékértékesítés helye szerinti tagállam területét – A vevő héa-azonosítószámának visszamenőleges hatállyal történő törlése”

A C-273/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Baranya Megyei Bíróság (Magyarország) a Bírósághoz 2011. június 3-án érkezett, 2011. május 18-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Mecsek-Gabona Kft.**

és

a **Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága**

között folyamatban lévő eljárásban,

36 Az ítélezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy mivel a 2006/112 irányelv egyetlen rendelkezése sem írja konkrétan elő, hogy az adóalanyoknak milyen bizonyítékokat kell benyújtaniuk a héamentességben való részesüléshez, a 2006/112 irányelv 131. cikkének megfelelően a tagállamoknak kell meghatározniuk a Közösségen belüli termékértékesítések mentesítésének feltételeit annak érdekében, hogy biztosítsák az említett adómentességek helyes és egyszeres alkalmazását, valamint az esetleges adócsalás, adókikerülés és visszaélés megelőzését. Ugyanakkor a hatásköreik gyakorlása során a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogrend részét képező általános jogelveket, amelyek közé tartozik különösen a jogbiztonság és az arányosság elve (lásd ebben az értelemben a C-146/05. sz. Collée-ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-7861. o.] 24. pontját, a fent hivatkozott Twoh International ügyben hozott ítélet 25. pontját, a fent hivatkozott X-ügyben hozott ítélet 35. pontját, és a fent hivatkozott R-ügyben hozott ítélet 43. és 45. pontját).

37 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem említ olyan konkrét kötelezettségeket, amelyeket a magyar jog előírna, mint például a Közösségen belüli termékértékesítés adómentességének alkalmazása érdekében az illetékes hatóságoknak benyújtandó iratok listája. A magyar kormány által a Bíróság előtti tárgyalás során adott magyarázatok szerint a magyar szabályozás csak azt írja elő, hogy az értékesítést igazolni kell, és a megkövetelt bizonyítékok köre az érintett ügylet konkrét körülményeitől függ.

38 E körülmények között az adóalanyt terhelő bizonyítási kötelezettség tartalmát az e tekintetben a nemzeti jogban kifejezetten meghatározott feltételek és a hasonló ügyletek vonatkozásában szokásos gyakorlat alapján kell meghatározni.

39 Amint a Bíróság ítélezési gyakorlatából kitűnik, a jogbiztonság elve megköveteli, hogy az adóalanyok ismerjék adókötelezettségeiket valamely ügylet megkötése előtt (a fent hivatkozott Teleos és társai ügyben hozott ítélet 48. pontja, és az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).